

Kitabın Adı: Mutsuz Kedi Dila

Yazan: Tülin Kozikođlu

Resimleyen: Sedat Girgin

Yayınevi: Redhouse Kidz

Hazırlayan: Őule Peker

Merhaba! Benim adım Leyla.

Size bir hikaye anlatacađım,

Beđenirsiniz ne ala!

Etrafımda bunca hayvanı görününce,

Hepsini ben toplayıp getirdim sanmayın!

Her birinin burada olması tesadüf eseri:

Sinek pencereyi açık unuttuđum bir gün uçuverdi içeri.

Örümcek ise bir sabah yedide bacadan aŐađı indi.

Kedi yılıŐa yılıŐa içeri girdi yağmurlu bir günde.

Köpeđi kimbilir kim bırakmıŐ arka baheme.

KuŐu kardeŐim hediye etti, balığı ise uzaklardan bir kuzen.

Fare, kurbađa, kirpi... kurtulamadım gitti.

Tümünü besliyorum mecburen.

Kolay mı sandınız bunca hayvanla aynı evde yaŐamayı?

Hele benim gibi yaŐınız olduysa seksen altı!

Onları beslemek, yıkamak ve uyutmak iÇin kolay tarafı.

En zoru tuhaf kiŐilikleriyle uđraŐmak.

Ne de olsa her birinin huyu suyu farklı.

Mesela kedim Dila; bir bilseniz ne kadar da mutsuz!

“Mutsuz kedi mi olurmuŐ?” demeyin.

Vallahi de mutsuz, billahi de mutsuz!

İnanmazsanız anlatacağım hikayeye kulak verin.

Dila nasıl da mızımızdır anlatamam.

Acıkınca "Acıktım," diyeceğine,
başlar ağlamaya.

Onu susturmak için herkes koyar önüne
ne bulursa.

Kendini tutamaz, doyduğunu anlamaz bizimki.

Silip süpürür mama kabındaki tüm yiyecekleri.

Ne çok bahanesi var mutsuz olmak için!

Bu kez de ucunu kaçırdı Dila yiyip içmenin.

Can sıkıntısı en kötüsü.

Yok mu bu dertten kurtaracak Dila'yı?

Bir sihirli değnek ya da bir büyü,

Yok etse bir anda bu bunaltıcı havayı.

Uykusu gelen biri ne yapar?

Sizi bilmem ama bizim Dila ağlar.

Gerçi herkes huysuzlaşır azıcık.

Ama bu kadar da olmaz ki,

Gözyaşlarına yazık!

Bu böyle sürüp gitti aylarca.

Fakat sabrımız taştı sonunda.

Doğrusu onun mutsuzluğuna artık pek aldırıyoruz.

Akan gözyaşlarıyla ister bir göl oluşsun, ister bir havuz.

Hiçbirimiz Dila'yı umursamıyoruz.

Bizim Dila susamış geçenlerde.

"Bana su verecek kimse yok mu bu evde?"

Diye seslendiyse de

Malum herkesin kulakları tıkalı artık Dila'nın isteklerine.

Dila'ya su getiren olmayınca,
Çaresiz akvaryumdaki suyu içti.
Hepimiz gördük olan biteni aslında.
Ama her şey öyle hızlı gelişti ki
Seslenecek vakit yoktu valla!

Dila susuzluğunu gidereyim derken,
Balık Sefa da akvaryum da salına salına gezerken...
Kedinin boğazına kocaman bir balık kaçacağı,
Kimin aklına gelir?
Görünmez kaza diye işte buna denir.

Yok yok hikayenin sonu kötü değil, merak etmeyin.
Ne de olsa bu evdeki herkes birbirinin dostluğundan emin.

Önce şaşırdı tabii Sefa, azıcık da korktu.
Telaşla Dila'nın midesinde döndü durdu.
Sonra baktı Sefa işe yarıyor bu gezinti;
O döndükçe ileri geri, Dila gıdıklanıyor,
Kendisini tutamayıp kıkır kıkır gülüyor.

Taaa o günden beri, tam
ağlamaya başlayacakken Dila...

Balık Sefa cup diye giriyor
mutsuz kedinin içine.

Küçük bir gezintiye çıkıyor dostunun
midesinde.

Meğer Sefa da sıkılmış tek başına akvaryumda oturmaktan.

"Bir arkadaşı güldürmek gibisi var mı?"

Burada işe yarıyorum en azından!”